

## Arrest

nr. 348 079 van 5 juni 2026  
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. VRIJENS  
Kortrijksesteenweg 641  
9000 GENT

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sierra Leone nationaliteit te zijn, op 12 september 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 augustus 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 19 september 2025 met referentnummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 februari 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 maart 2026.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat B. VRIJENS.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Bestreden beslissing

##### ***“A. Feitenrelaas***

*Volgens uw opeenvolgende verklaringen bezit u de nationaliteit van Sierra Leone en bent u afkomstig uit Cole Town Waterloo. Zwanger zijnde en vreemde dat uw toen nog ongeboorte dochter het slachtoffer zou worden van vrouwelijke genitale verminking (VGV), vertrok u in november 2020 per vliegtuig, voorzien van uw paspoort met een visum, naar Cyprus. Op 3 maart 2021 diende u er verzoek om internationale bescherming in. Op [...] 2021 beviel u in Larnaka van uw dochter N.I.H.M. (O.V. [...]). Op 9 november 2021 werd u –en in het verlengde daarvan uw dochter– in Cyprus internationale bescherming toegekend. Omdat u vond dat de kinderopvang te prijzig was, omdat u Cyprus zag als een land zonder wetten waar er racisme was en omdat u een veiligere leefomgeving/toekomst voor uw dochter wilde, nam u op 17 augustus 2024 samen met uw dochter een vlucht naar België waar u dezelfde dag toekwam. Op 21 augustus 2024 diende u een **eerste verzoek** om internationale bescherming in. Op 29 november 2024 nam het*

Commissariaat-generaal (CGVS), een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek, daar u reeds internationale bescherming genoot in Cyprus. Uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV) van 9 december 2024, werd bij arrest van de RvV op 30 maart 2025 verworpen. Op 25 april 2025 diende u in naam van uw minderjarige dochter, N.I.H.M. een verzoek om internationale bescherming in. Op 6 augustus 2025 nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige), daar uw dochter, net zoals u reeds internationale bescherming geniet in Cyprus. U ging niet in beroep tegen deze beslissing bij de RvV. Op 30 april 2025 diende u voor uzelf een **tweede verzoek** om internationale bescherming in. U stelt in het kader van dit nieuw verzoek, dat u in Cyprus door uw toenmalige partner, Mu.K., werd mishandeld en seksueel misbruikt. Verder geeft u aan te vermoeden dat hij ook uw dochter N. seksueel misbruikte en stelt u dat hij u met zwarte magie bedreigde. Hoewel Mu.K. u, sinds hij weet dat u in België geen internationale bescherming kreeg, niet meer contacteerde, vreest u bij een terugkeer naar Cyprus dat Mu.K. uw en uw dochter iets zou aandoen. Ter staving van uw tweede verzoek om internationale bescherming legt u geen documenten neer.

## **B. Motivering**

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw eerste verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gezien uw vorige verzoek werd afgewezen omdat een andere lidstaat reeds een internationale beschermingsstatus aan u heeft verleend, moeten de nieuwe elementen of feiten, gelet op wat voorafgaat, aldus verband houden met uw situatie in de lidstaat die reeds internationale bescherming heeft verleend en van die aard zijn dat zij die de verdere toepassing van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet op uw specifieke omstandigheden verhinderen.

Uit de elementen die voorhanden zijn, met name informatie van Eurodac Search Result d.d. 30/04/2025 en Eurodac Marked Record d.d. 06/05/2025, blijkt dat u reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, namelijk Cyprus. Deze vaststelling wordt door u niet weerlegd.

In het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel (GEAS) moet worden aangenomen dat uw behandeling en rechten er in overeenstemming zijn met de vereisten van het Verdrag van Genève, het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM). Het Unierecht steunt immers op de fundamentele premisse dat elke lidstaat met alle andere lidstaten een reeks gemeenschappelijke waarden deelt waarop de Unie berust, en dat elke lidstaat erkent dat de andere lidstaten deze waarden met hem delen. Dit impliceert en rechtvaardigt dat de lidstaten er onderling op vertrouwen dat de andere lidstaten deze waarden erkennen en het Unierecht, dat deze waarden ten uitvoer brengt, dus in acht nemen, en dat hun respectieve nationale rechtsordes in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden van de door dat recht erkende grondrechten [zie: HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nrs. C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, ECLI:EU:C:2019:219, Ibrahim e.a., randnummers 83-85 en HvJ (Grote kamer) 19 maart 2019, nr. C-163/17, ECLI:EU:C:2019:218, Jawo, randnummers 80-82]. Hieruit volgt dat verzoeken van personen die reeds internationale bescherming genieten in een EU-lidstaat in beginsel niet-ontvankelijk kunnen worden verklaard als uitdrukking van het beginsel van wederzijds vertrouwen.

De vaststelling dat er tussen de EU-lidstaten verschillen kunnen bestaan met betrekking tot de mate waarin aan begunstigden van internationale bescherming rechten worden toegekend en zij deze kunnen uitoefenen, doet geen afbreuk aan het gegeven dat zij onder dezelfde voorwaarden als de onderdanen van de lidstaat die de bescherming heeft toegekend toegang krijgen tot bijvoorbeeld (sociale) huisvesting, sociale bijstand, gezondheidszorg of tewerkstelling, en bijgevolg óók dezelfde stappen zullen moeten ondernemen om hiervan gebruik te maken. Bij de beoordeling van de situatie van begunstigden gelden dan ook de omstandigheden van de daar aanwezige onderdanen als maatstaf, niet de omstandigheden in andere lidstaten van de Europese Unie, en wordt rekening gehouden met de realiteit dat óók de socio-economische mogelijkheden van deze onderdanen erg problematisch en complex kunnen zijn.

*In het andere geval zou het gaan om een vergelijk van nationale socio-economische systemen, bestaansvoorzieningen en nationale regelgeving, waarbij begunstigden van internationale bescherming een meer voordelige regeling zouden kunnen bekomen dan de onderdanen van de lidstaat die hen bescherming heeft verleend. Dit zet niet alleen het voortbestaan van het GEAS op de helling, maar werkt tevens irreguliere, secundaire migratiestromen in de hand, evenals discriminatie ten overstaan van EU-onderdanen,...*

*Ook het Europees Hof van Justitie oordeelde dat enkel uitzonderlijke omstandigheden in de weg staan dat het verzoek van een persoon die reeds internationale bescherming geniet in een andere EU-lidstaat, niet-ontvankelijk wordt verklaard, namelijk wanneer de voorzienbare levensomstandigheden van de begunstigde van internationale bescherming in een andere lidstaat hem er blootstellen aan een ernstig risico op onmenselijke of vernederende behandeling zoals bepaald in artikel 4 van het Handvest, welk artikel overeenstemt met artikel 3 EVRM. Het Hof voegde eraan toe dat bij de beoordeling van alle gegevens van de zaak een “bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid” moet worden bereikt, wat slechts het geval is “wanneer de onverschilligheid van de autoriteiten van een lidstaat tot gevolg zou hebben dat een persoon die volledig afhankelijk is van overheidssteun, buiten zijn wil en zijn persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die hem niet in staat stelt om te voorzien in zijn meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor zijn fysieke of mentale gezondheid of hem in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid” [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 88-90 en Jawo, randnummers 90-92].*

*Situaties die géén “zeer verregaande materiële deprivatie” teweegbrengen, zijn volgens het Hof van Justitie niét van aard zijn om de vereiste drempel van zwaarwegendheid te bereiken, zelfs al worden deze bijvoorbeeld gekenmerkt door een grote onzekerheid of sterke verslechtering van de levensomstandigheden, door de omstandigheid dat begunstigden van internationale bescherming in een andere lidstaat er geen bestaansondersteunende voorzieningen genieten of voorzieningen die duidelijk beperkter zijn dan die welke in andere lidstaten worden geboden zonder dat zij anders worden behandeld dan de onderdanen van deze lidstaat, door het enkele feit dat de sociale bescherming en/of de levensomstandigheden gunstiger zijn in de lidstaat waar het nieuw verzoek om internationale bescherming is ingediend dan in de lidstaat die reeds bescherming heeft verleend, door de omstandigheid dat de vormen van familiale solidariteit waarop onderdanen van een lidstaat een beroep kunnen doen om het hoofd te bieden aan tekortkomingen van het sociale stelsel van die lidstaat meestal niet voorhanden zijn voor personen die er internationale bescherming genieten, door een bijzondere kwetsbaarheid die specifiek de begunstigde betreft of door het bestaan van tekortkomingen bij de uitvoering van integratieprogramma's voor begunstigden [Ibid., Ibrahim e.a., randnummers 91-94 en Jawo, randnummers 93-97].*

*Met betrekking tot de situatie en levensomstandigheden van (terugkerende) begunstigden van internationale bescherming in Cyprus, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat de landeninformatie in dit verband (Country Report: Cyprus. AIDA/ECRE, April 2025 and available on: [https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/04/AIDA-CY\\_2024Update.pdf](https://asylumineurope.org/wp-content/uploads/2025/04/AIDA-CY_2024Update.pdf)) niet toelaat om te besluiten dat elke (terugkerende) begunstigde van internationale bescherming er blootgesteld zal worden aan een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie die hem verhindert om te voorzien in zijn basisbehoeften.*

*Op basis van een analyse van het geheel van de elementen in uw administratief dossier, waarbij het aan u toekomt om het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in de EU-lidstaat die u deze bescherming verleende geëerbiedigd worden op individuele wijze te weerleggen, moet worden vastgesteld dat u onvoldoende concrete elementen aanhaalt die de niet-ontvankelijkheid van uw verzoek in de weg staan.*

*Wat betreft de door u aangehaalde elementen in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming, dient het volgende te worden bemerkt:*

*Ten eerste brengt u aan te vrezen in Cyprus (opnieuw) het slachtoffer te worden van mishandeling en seksuele agressie vanwege uw toenmalige partner/verloofde Mu.K.. Ook stelt u te vermoeden dat deze man uw dochter N., destijds seksueel had misbruikt en vreest dat hij dit opnieuw zou doen (zie verklaringen Dienst Vreemdelingenzaken –DVZ- d.d. 05/08/2025, vraag 17 en vraag 20). Er dient echter te worden vastgesteld dat de elementen die u aanhaalt in uw nieuwe verzoek, identiek zijn aan uw verklaringen die u reeds in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw minderjarige dochter N., uiteenzette. In het kader van haar verzoek om internationale bescherming nam het CGVS een beslissing tot niet-ontvankelijk (minderjarige), daar uw dochter, net zoals u reeds internationale bescherming in Cyprus geniet en omdat er aan uw overige verklaringen geen enkel geloof werd gehecht. Bovendien maakte u niet aannemelijk dat u voor mogelijke (toekomstige) problemen van interpersoonlijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard, geen beroep zou kunnen doen op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten.*

*Het doet dan ook vermoeden dat u met het indienen van uw tweede verzoek om internationale bescherming enkel uw verblijf in België tracht te rekken.*

*Het verzoek om internationale bescherming uit naam van uw minderjarige dochter werd beslist als volgt:*

*Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, A.M. (CG 24/26131Z), aangewezen als jouw voogd die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure en werd zij, gezien jouw te jonge leeftijd om gehoord te worden, in jouw hoofde gehoord tijdens het persoonlijk onderhoud en dit in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen. Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kan voldoen aan jouw verplichtingen. Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is. In jouw eigen verzoek om internationale bescherming, haalt uw moeder verschillende motieven aan.*

*Ten eerste met betrekking haar vrees dat je besneden zou worden, (NPO, p.3, 8, 11) dient te worden opgemerkt dat deze vrees reeds beoordeeld werd in het eerste verzoek om internationale bescherming van jouw moeder, waar ook jij onder viel (zie beslissing moeder 2426131, blauwe map). Er werd geoordeeld dat deze vrees louter hypothetisch is. Zo werd er jouw moeder tijdens haar eigen persoonlijk onderhoud gevraagd waarom zij dacht dat iemand jou in Cyprus zou besnijden, waarop zij antwoordde "Ik dacht gewoon dat Cyprus een land zonder wetten is, is een onveilige plaats" (NPO 2426131, p.20). Nagegaan welke concrete elementen jouw moeder had om te denken dat iemand er jou wilde besnijden stelde zij zeer algemeen: "Er zijn veel slechte mensen in de wereld, ze kunnen alles doen, ze hebben mensen die dat kunnen doen, dat is wat ik dacht over de hele situatie". Op een vraag of er dan gesprekken over dit onderwerp hadden plaatsgevonden tussen jouw moeder en de Sierra Leonezen mensen die zij er kende, gaf jouw moeder toe dat dit niet het geval was (NPO 2426131, p.20). Gevraagd of jouw moeder bij mogelijke problemen met bepaalde landgenoten klacht kon indienen bij de aanwezige autoriteiten stelde zij dat dit wel mogelijk was (NPO 2426131, p.20). Bovendien is vrouwelijke genitale verminking verboden in Cyprus en slaagt jouw moeder er niet in aan te tonen dat je niet op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten zou kunnen rekenen. Ten tweede verklaart jouw moeder ook dat zij vermoedt dat je het slachtoffer werd van seksueel geweld door haar toenmalige verloofde (NPO, p.8, 9). Ongeacht of de feiten hier al dan niet geloofwaardig worden geacht, dient er te worden opgemerkt dat zij hiervoor terecht kan bij de Cypriotische autoriteiten om bescherming. - Je moeder verklaart dat je niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten tegen de vermoedelijke partner, maar ook dit is louter baseert op persoonlijke vermoedens (NPO, p.9, 14). Jouw moeder slaagt er bijgevolg niet in hard te maken dat dit ook werkelijk het geval zou zijn. Ook diende jouw moeder geen klacht in bij de Cypriotische autoriteiten tijdens jullie verblijf in Cyprus omdat zij zwarte magie vreesde (NPO, p.8, 9). Er dient te worden opgemerkt dat dit bovennatuurlijke gegeven volledig behoort tot de sfeer van het bijgeloof, en zich verder in geen enkel objectief element in de fysieke realiteit grondt. Het CGVS beoordeelt echter de feiten als ongeloofwaardig. - Opvallend is dat je moeder de verklaringen over het seksueel geweld ook in België pas aflegde nadat zij reeds een weigeringsbeslissing had ontvangen. Tijdens haar eigen persoonlijk onderhoud, maakte zij van deze vermeende feiten helemaal geen melding. Je moeder verklaart dit door te stellen dat zij bang was dat haar partner zwarte magie zou uitoefenen op jullie (NPO, p.8, 9, 14). Zoals reeds hierboven werd aangegeven is dit geen afdoende verklaring en kan het CGVS geen rekening houden met een gegeven dat volledig tot de sfeer van het bijgeloof hoort. - Je moeder verklaarde op haar eigen persoonlijk onderhoud dat zij nog steeds in contact stond met haar voormalige partner. Dit contact werd pas nadat zij een weigeringsbeslissing ontving, stopgezet (NPO, p.9). Dat zij de communicatie met hem niet verbrak na het vertrek uit Cyprus ook al vermoedde zij dat hij jou seksueel misbruikte, maar zelfs nog maanden hierna contact hield, is verbazingwekkend gezien de beschuldigingen die ze aan hem oplegt en doet de geloofwaardigheid verder kelderen. Nadat de communicatie bovendien gestopt was, was zij degene die hem opnieuw vrijwillig contacteerde (NPO, p.10). Er kan echter niet worden ingezien waarom zij dit zou doen, terwijl zij net naar het buitenland verhuisde om verlost te zijn van hem, hij haar mishandelde en zij vermoedde dat hij u seksueel misbruikte. - De verklaringen van jouw moeder over jouw ziekenhuisbezoek zijn tegenstrijdig. Zo geeft jouw moeder aan dat zij met jou naar het ziekenhuis ging om jou te laten onderzoeken nadat ze vermoedde dat je seksueel mishandeld werd door haar partner. Zij durfde deze vermoedens echter niet uitspreken tegen de behandelende arts. Toch zou de dokter aan jouw moeder hebben meegedeeld dat je misschien een infectie*

had. Nochtans had de dokter niet eens jouw pamber uit gedaan (NPO, p.8). Het is dan ook bizar en weinig geloofwaardig dat een dokter zo maar een diagnose zou stellen zonder daarbij de symptomen te hebben onderzocht of te hebben aangehoord. Even later verdraait jouw moeder haar verklaringen en meent opeens dat de dokters haar vertelden dat alles oké was met jou, en je dus blijkbaar toch geen infectie had (NPO, p.10). - Ook wanneer dit, nochtans belangrijk, onderzoek plaatsvond kan jouw moeder niet herinneren. (NPO, p.12-13) - Bovendien werd er aan jouw moeder gevraagd of zij documenten heeft van dit ziekenhuisbezoek. Zij meent dat alles neergeschreven staat in jouw ziekenhuisboekje dat zij heeft meegebracht, inclusief wanneer zij jouw geslachtsdelen onderzochten (NPO, p.9). Even later wanneer er dieper hierop ingegaan wordt, meent jouw moeder dan weer dat de artsen jouw geslachtsdelen toch niet hebben onderzocht, maar het een gewoon medisch onderzoek was (NPO, p.10). Haar wisselende verklaringen kelderen de geloofwaardigheid van haar ver - Het is bovendien weinig aannemelijk dat als het doel van dat ziekenhuisbezoek werkelijk was om haar vermoedens van seksueel misbruik te laten staven, zij dit niet uitsprak tegen de behandelende artsen. Geconfronteerd hiermee, antwoordt jouw moeder dat zij bang was van haar partner. (NPO, p.10) Er kan echter niet worden ingezien waarom jouw moeder niet haar vermoedens kon uitspreken zonder melding te maken van de vermoedelijke dader. - De reden waarom zij haar partner niet durfde aanduiden als vermoedelijke dader, was, volgens haar, omdat zij bang was van hem. Hij had namelijk gedreigd met zwarte magie en zou jou en jouw moeder hiermee doden. Toch hield dit jouw moeder niet tegen om haar vriendin in te lichten over haar vermoedens wat haar vrees voor die zwarte magie volledig onderuit haalt. (NPO, p.10) - Je moeder ondernam geen stappen om informatie te bekomen om de hulp in te roepen van organisaties of een andere woonplaats te zoeken. (NPO, p.9, 11,13) Vervolgens haalt je moeder aan dat je niet kan terugkeren naar Cyprus omwille van jouw medische problemen. Je heeft volgens haar namelijk een spraakgebrek. Wanneer hier verder op ingegaan wordt, blijkt dat jouw moeder hiervoor nog geen medisch advies heeft ingewonnen en zij reeds gerustgesteld werd door de school. Zij deelden jouw moeder namelijk mee dat dit nog niet problematisch is en zij pas medische hulp dient te zoeken als je de leeftijd van zes jaar heeft bereikt. Bijgevolg is ook hier jouw vrees louter hypothetisch. (NPO, p.12) Verder kan je niet terugkeren naar Cyprus omdat jouw moeder meent dat je dakloos zou zijn (NPO, p.14). Ook dit is louter gebaseerd op vermoedens. Jouw moeder toonde in het verleden aan dat zij over een uitgebreid netwerk beschikt in Cyprus die klaarstonden om haar te helpen (NPO, p.8, 12). Zij kon namelijk met de hulp van een organisatie een woning vinden, en later nogmaals op de privémarkt met de hulp van haar vrienden, wanneer de eerste woning te krap bleek te zijn (NPO 2426131, p.14). Ook huurde jouw moeder reeds verschillende panden en biedt de Cypriotische overheid financiële hulp aan, zoals een huuruitkering, een werkloosheidsuitkering, een vermindering op jouw moeders elektriciteitsrekening, en kinderbijslag voor kinderen onder de 14 jaar (zie administratief dossier). Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat jouw moeder er niet in slaagt om jouw vrees aannemelijk te maken ten aanzien van Cyprus. Ten eerste haalt zij een vrees voor besnijdenis aan. Deze vrees werd reeds in haar eigen verzoek behandeld waar deze vrees louter hypothetisch werd geoordeeld. Voor jouw medische problemen blijkt er nog geen medisch advies te zijn ingewonnen (NPO, p.12) waardoor ook hier jouw vrees louter hypothetisch is. Voor het vermoeden dat je het slachtoffer was van seksueel geweld in Cyprus dient uw moeder zich te richten tot de Cypriotische autoriteiten. Bovendien is het CGVS van oordeel dat deze feiten niet overtuigend zijn. Tot slot geeft jouw moeder aan dat jullie dakloos zouden zijn bij een terugkeer naar Cyprus, maar ook dit is gebaseerd op vermoedens zonder dit reeds aangetoond kan worden in het verleden. Uit artikel 57/6, § 3, 6° Vw. volgt dat het niet volstaat dat een minderjarige verzoeker "nieuwe" feiten of elementen aanhaalt. Opdat je verzoek ontvankelijk kan verklaard worden moet je immers (1) eigen feiten aanhalen én (2) deze eigen feiten moeten bovendien "een apart verzoek rechtvaardigen". Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat er voor jou geen eigen feiten zijn aangehaald die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming legt jouw moeder volgende documenten neer; jouw geboorteakte van Cyprus, en jouw ziekenhuisboekje. Deze documenten hebben louter betrekking tot jouw identiteitsgegevens die hier geenszins ter discussie staan. In jouw ziekenhuisboekje (in bijlage vertaald), kan er niet worden opgemaakt dat je het slachtoffer zou zijn van seksueel geweld. Verder legt jouw moeder nog jouw GAMS kaart neer samen met documenten betreffende een afspraak bij het instituut tropische geneeskunde. Deze documenten hebben betrekking tot het feit dat je niet besneden bent. Zoals hier reeds boven werd aangeduid, zou je kunnen rekenen op de autoriteiten van Cyprus om je te beschermen tegen deze praktijk. Er werd aan jouw moeder en jouw advocaat op 20 juni 2025 een kopie van de notities van het onderhoud verzonden, doch het CGVS ontving geen opmerkingen bij de notities.

Daar uw huidige asielmotieven volledig gelijklopend zijn met de reeds eerder door u ingeroepen feiten in het kader van het verzoek om internationale bescherming van uw dochter, N. I.H.M., brengt u in het kader van uw tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan. Vooreerst waren de verklaringen in het kader van uw dochters verzoek om internationale bescherming niet overtuigend bevonden (zie supra). Bovendien repte u in het kader van uw eigen eerste verzoek om internationale bescherming op geen enkele manier over mogelijke agressie vanwege uw toenmalige verloofde Mu.K. aan tegenover u en uw dochter, hoewel u meermaals hiertoe de kans werd gegeven (zie vragenlijst CGVS d.d. 05/09/2024, vraag 5, vraag 7 b en c en vraag 8 en zie notities CGVS d.d. 04/11/2024, p.16,17,22,23). Moesten de door u ingeroepen problemen met Mu.K. nog geloofwaardig zijn – quod non- wist u bovendien niet aannemelijk te

*maken waarom u, in geval van mogelijke problemen in Cyprus, geen beroep zou kunnen doen op de daar aanwezige autoriteiten. Uit uw toenmalige verklaringen en een door u neergelegde positionele document blijkt dat u wel degelijk kennis heeft hoe u en dat u in staat bent om dergelijke bescherming in te roepen- (zie notities CGVS d.d. 04/11/2024, p.11,12,13,21).*

*Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.*

*Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.*

*Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.*

*Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing ( artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).*

*Ik breng de staatssecretaris en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledig administratief dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of terugnrijving van betrokkene naar voornoemde Europese lidstaat (supra) waar hij/zij internationale bescherming heeft gekregen, het non-refoulementbeginsel in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet schendt. Er bestaan daarentegen elementen waaruit blijkt dat een verwijdering of terugnrijving naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf (zie supra) het non-refoulementbeginsel zou kunnen schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet.”*

### **2. Verzoekschrift**

*2.1. In een enig en eerste middel beroept verzoekster zich op de schending van “de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980, van artikel 1 A (2) van het Internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 20 juli 1951, en van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald het zorgvuldigheidsbeginsel en het motiveringsbeginsel”.*

*Verzoekster ontwikkelt het middel als volgt:*

*“2.1.2. Dat conform artikel 57/6/2, §1, eerste lid Vw. in geval van een volgend verzoek bij voorrang onderzocht wordt of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking zou komen.*

*Met betrekking tot de elementen die door verzoekster in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming werden aangehaald, werpt het CGVS op dat verzoekster vreest in Cyprus opnieuw het slachtoffer te worden van mishandeling en seksuele agressie van haar toenmalige partner en ook haar dochter opnieuw zou misbruikt worden, doch deze elementen reeds werden aangehaald tijdens de asielprocedure van verzoeksters dochter.*

*Het CGVS achtte het niet aannemelijk dat verzoeksters dochter het slachtoffer werd van seksueel misbruik door haar toenmalige partner en was van oordeel dat verzoeksters in elk geval terecht zou kunnen bij de Cypriotische autoriteiten voor bescherming.*

*Het CGVS merkte voorts op dat verzoeksters pas verklaringen over seksueel geweld in België aflegde nadat zij reeds een eerdere weigeringsbeslissing ontvangen had.*

*Het CGVS was dan ook van oordeel dat verzoekster er niet in slaagde om, in hoofde van haar dochter, een gegronde vrees ten aanzien van Cyprus aannemelijk te maken.*

*Omdat de huidige asielmotieven van verzoekster volledig gelijklopend zouden zijn met de ingeroepen feiten in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar dochter, zou verzoekster geen nieuwe elementen hebben aangebracht.*

*Voorts zouden de verklaringen in het kader van de asielprocedure van de dochter niet overtuigend bevonden zijn en zou verzoekster in het kader van haar eerste verzoek om internationale bescherming op geen enkele manier over agressie vanwege haar partner gesproken hebben.*

*Verzoekster zou het al evenmin aannemelijk hebben gemaakt waarom zij geen beroep zou kunnen doen op de Cypriotische autoriteiten*

*2.1.3. Dat verzoekster wenst te benadrukken dat zij zeer veel angst heeft voor haar voormalige partner en zij meermaals door hem verkracht, misbruikt en mishandeld werd en waarbij hij dreigde met zwarte magie indien verzoekster haar mond hierover zou openen.*

*Het is dan ook begrijpelijk dat verzoekster deze feiten aanvankelijk niet durfde meedelen aan de Belgische autoriteiten.*

*Verzoekster heeft in Cyprus herhaaldelijk de hulp van de politie ingeroepen, maar zij ontving geen adequate bescherming. De bedreigingen en seksuele mishandelingen bleven voortduren. Bij een eventuele terugkeer naar Cyprus vreest verzoekster dat ook dat zijzelf en haar minderjarig kind opnieuw slachtoffer zullen worden van misbruik door haar ex-partner.*

*Dat verzoekster openlijk en gedetailleerd haar verklaringen heeft afgelegd. Het feit dat bepaalde elementen pas later werden meegedeeld, wordt voldoende verklaard door de ernstige bedreigingen en het psychologisch trauma die zij onderging. Het achterhouden van deze feiten bij aanvang kan niet worden beschouwd als ongeloofwaardig, maar als een begrijpelijke reactie van een slachtoffer van ernstig misbruik.*

*Alle relevante informatie die verzoekster kon voorleggen, is door haar overgemaakt. Waar ondersteunend schriftelijk bewijs ontbreekt, heeft zij afdoende en plausibele verklaringen gegeven.*

*2.1.4. Volgens het meest recente AIDA-landenrapport voor Cyprus is er een aanzienlijke kloof tussen de formele wetgeving en de praktische uitvoering met betrekking tot politietoetred en de werking van politieinstanties in Cyprus.*

*Hoewel Cyprus op papier over een solide juridische structuur beschikt, inclusief een onafhankelijk gerecht en instellingen zoals de Independent Authority for the Investigation of Allegations and Complaints against the Police (IAIACAP) die klachten tegen de politie zou behandelen, stopt de vertaling ervan naar de praktijk op meerdere cruciale punten.*

*Zo blijkt uit onafhankelijke rapporten dat de toegang tot rechtsbijstand, zeker in burgerlijke procedures, vaak sterk beperkt is. De wet op rechtsbijstand is formeel aanwezig, maar werpt in de praktijk zoveel drempels op dat veel mensen – zeker zonder financiële middelen, juridische taalvaardigheid of kennis van het systeem – er geen effectief beroep op kunnen doen. Tegelijkertijd zijn instellingen die toezicht zouden moeten houden op politietoetred en klachten daarvan, zoals de IAIACAP en het Ombudspersoonschap, vaak geïsoleerd en onderbemand, met beperkte middelen en zichtbaarheid. Bovendien zijn er meldingen van politiegeweld en discriminatie tegen bepaalde groepen, zoals buitenlandse detineerden, zonder dat er altijd effectief onderzoek of juridische opvolging volgt.*

*Dit brengt met zich mee dat burgers vaak louter theoretisch toegang hebben tot gerechtelijke bescherming, terwijl ze in de praktijk geen reële mogelijkheid hebben om misdrijf of machtsmisbruik effectief aan te vechten (aida\_country\_report\_cyprus\_2023\_update\_20240509.pdf).*

*2.1.5. Dat het CGVS zich in de bestreden beslissing beperkt het te verwijzen naar de genomen beslissing betreffende verzoeksters dochter en geen verder doorgedreven onderzoek gebeurde naar de verklaringen van verzoekster.*

*Echter dient het huidige verzoek om internationale bescherming dat door verzoekster werd ingediend, eveneens op een grondige wijze onderzocht te worden, los van haar eerste verzoek om internationale bescherming, wat door het CGVS evenwel niet gebeurd is.*

*Immers, de bewijslast die van verzoekster vereist wordt, is veel hoger dan deze van een andere verzoeker om internationale bescherming en bovendien wordt het dossier van verzoekster geenszins op een neutrale manier benaderd, doch wel met een zekere vooringenomenheid.*

*Dat elk verzoek om internationale bescherming op zich nochtans correct, neutraal en grondig dient onderzocht te worden, zodat er in casu sprake is van een schending van het neutraliteitsbeginsel.*

*2.1.6. [uiteenzetting inzake de motiveringsplicht]*

*2.1.7. Dat verzoekster doorheen haar asielprocedures steeds coherente, geloofwaardige en gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd.*

*Dat verzoekster bovendien nieuwe elementen heeft aangehaald, zoals het misbruik waarvan zij het slachtoffer was in Cyprus, welke de kans wel degelijk aanzienlijk groter maken dat de verzoekster voor een erkenning als vluchteling of de toekenning van de subsidiaire bescherming in aanmerking komt.*

*Dat het CGVS bij de beoordeling van verzoeksters vrees voor vervolging bij een terugkeer naar Cyprus bovendien heeft nagelaten rekening te houden met het subjectieve element van verzoeksters angst/vrees enerzijds en verzoeksters persoonlijke, etnische, sociale en familiale achtergrond anderzijds.*

*Dat verzoekster verwijst naar het “Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees”, van het UNHCR.*

*In dit handboek (punten 40 en 41) wordt uitdrukkelijk gesteld dat bij de beoordeling van de gegronde vrees voor vervolging dient rekening te worden gehouden met het subjectieve element enerzijds en de familiale, etnische, sociale en persoonlijke achtergrond van de aanvrager anderzijds.*

*[...]*

*Dat dit geenszins gebeurd is en de bestreden beslissing dan ook een schending behelst van het zorgvuldigheidsbeginsel.*

*2.1.8. Dat overeenkomstig artikel 1 A (2) van de Vluchtelingenconventie als vluchteling wordt beschouwd : [...]*

*Dat verzoekster doorheen de procedure steeds gedetailleerde, coherente, identieke en plausibele verklaringen heeft afgelegd, zodat verzoekster bijgevolg erkend dient te worden als vluchteling, zodat de bestreden beslissing artikel 48/3 Vw. schendt, evenals artikel 1 A (2) van het internationaal verdrag betreffende de status van vluchtelingen dd. 28 juli 1951.*

*Minstens dient aan verzoekster de subsidiaire beschermingsstatus toegekend te worden, zodat de bestreden beslissing een schending behelst van artikel 48/4 Vw."*

#### Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom het voorliggend volgend verzoek om internationale bescherming al dan niet ontvankelijk is.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet an sich dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid.

4. Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepaling dienen gelezen te worden. De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikelen 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoekster om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van haar verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Zij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoekster aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoekster samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoekster afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoekster. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar

geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoekster bepaalde aspecten van haar verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Artikel 57/6/2, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt: *"Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden op grond van artikel 51/8, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk."*

6. Om een volgend verzoek om internationale bescherming ontvankelijk te kunnen verklaren, moeten er derhalve nieuwe elementen aanwezig zijn die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoekster om internationale bescherming in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet.

Te dezen kan nuttig worden verwezen naar het arrest van 10 juni 2021 waarin het Hof van Justitie (HvJ 10 juni 2021, LH t. Staatssecretaris voor Justitie en Veiligheid, C-921/19 (verder: HvJ 10 juni 2021)) verduidelijkt dat artikel 40, leden 2 en 3, van richtlijn 2013/32 voorziet in een behandeling van volgende verzoeken in twee stappen. In het kader van de eerste, voorafgaande stap wordt nagegaan of deze verzoeken ontvankelijk zijn, terwijl in de tweede stap die verzoeken ten gronde worden onderzocht. Deze eerste stap omvat eveneens twee fasen, waarbij in elke fase andere, door diezelfde bepaling vastgestelde ontvankelijkheidsvoorwaarden worden onderzocht (HvJ 10 juni 2021, randnr. 34-35).

In een eerste fase wordt een volgend verzoek aan een voorafgaand onderzoek onderworpen om uit te maken of er nieuwe elementen of bevindingen aan de orde zijn of door de verzoekster zijn overgelegd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 36). Er wordt in deze fase enkel getoetst of er elementen of bevindingen bestaan die niet werden onderzocht in het kader van de op het vorige verzoek genomen beslissing en waarop die beslissing – die gezag van gewijsde heeft – niet kon worden gebaseerd (HvJ 10 juni 2021, randnr. 50). In het arrest van 9 september 2021 verduidelijkt het Hof van Justitie dat dit elementen of bevindingen omvat die zich hebben voorgedaan na de definitieve beëindiging van de procedure die betrekking had op het vorig verzoek, alsook de elementen of bevindingen die reeds bestonden vóór de beëindiging van de procedure maar waarop de verzoekster zich niet heeft beroepen (HvJ 9 september 2021, XY t. Bundesamt für Fremdenwesen und Asyl, C-18/20, randnr. 44). Verder wordt elk document dat door de verzoekster ter staving van haar verzoek om internationale bescherming is overgelegd, beschouwd als een element van dat verzoek waarmee rekening dient te worden gehouden overeenkomstig artikel 4, lid 1, van richtlijn 2011/95/EU (HvJ 10 juni 2021, randnr. 44). De beoordeling van de bewijzen die worden overgelegd ter staving van een verzoek om internationale bescherming mag niet verschillend zijn naargelang het gaat om een eerste verzoek of een volgend verzoek. De asielinstanties zijn gehouden samen te werken met een verzoekster bij de beoordeling van de relevante elementen van diens volgend verzoek als de verzoekster ter staving van dat verzoek documenten overlegt waarvan de authenticiteit niet kan worden vastgesteld (HvJ 10 juni 2021, randnr. 63). Aldus betekent het feit dat een document niet kan worden geauthentiseerd of dat er geen objectief verifieerbare bron is, niet automatisch dat dit geen nieuw element of nieuwe bevinding is (HvJ 10 juni 2021, randnr. 54).

Slechts indien er daadwerkelijk sprake is van dergelijke nieuwe elementen of bevindingen ten opzichte van het eerste verzoek om internationale bescherming, wordt in de tweede fase het onderzoek van de ontvankelijkheid van het volgende verzoek voortgezet overeenkomstig artikel 40, lid 3, van richtlijn 2013/32. In deze tweede fase wordt nagegaan of die nieuwe elementen en bevindingen de kans aanzienlijk groter

maken dat de verzoekster in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet (HvJ 10 juni 2021, randnr. 37). De parlementaire voorbereiding van de wet van 8 mei 2013 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen en van de organieke wet van 8 juli 1976 betreffende de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet dat thans mutatis mutandis werd ondergebracht in het nieuwe artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet verduidelijkt dat deze kans onder meer aanzienlijk groter wordt wanneer de verzoekster om internationale bescherming pertinente, geloofwaardige nieuwe elementen aanreikt en terzelfder tijd aannemelijk maakt dat zij deze niet eerder kon aanbrengen. De kans wordt daarentegen niet aanzienlijk groter wanneer de nieuw aangereikte elementen an sich bijvoorbeeld niet bewijsvoerend voorkomen omdat de bijkomende verklaringen incoherent of ongeloofwaardig zijn of wanneer de nieuwe stukken duidelijke inhoudelijke of vormelijke gebreken vertonen. De kans wordt evenmin aanzienlijk groter wanneer de nieuwe elementen of bevindingen bijvoorbeeld louter een aanvulling vormen van een situatie die voordien niet betwist, doch ongegrond bevonden werd, slechts betrekking hebben op elementen die niet de essentie van een eerdere weigeringsbeslissing uitmaken, een voortzetting vormen van een relaas dat op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden, louter algemeen van aard zijn, geen verband leggen met de individuele omstandigheden van de verzoekster om internationale bescherming en anderszins evenmin aantonen dat de algemene situatie van aard is om een beschermingsstatus te wettigen (Parl.St. Kamer, 2012-2013, nr. 53 2555/001, 23-24). De terminologische wijziging, ontvankelijkheid in plaats van inoverwegingneming, heeft geen enkele impact op de ratio legis die leidde tot de invoering van (oud) artikel 57/6/2 door de wet van 8 mei 2013, noch op de draagwijdte van het onderzoek van de commissaris-generaal (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001, 116).

7. Verweerder is in de voorliggende zaak inzake verzoeksters volgend verzoek om internationale bescherming in België, tot de conclusie gekomen dat verzoekster geen nieuwe elementen heeft aangebracht die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning in de zin van artikel 48/3 of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt.

Deze conclusie is onder meer gebaseerd op de vaststelling dat verzoeksters eerste verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk werd verklaard aangezien verzoekster reeds over internationale bescherming beschikt in Cyprus. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beslissing van de commissaris-generaal (RvV arrest nr. 323 734 van 20 maart 2025). Verzoekster tekende geen cassatieberoep aan tegen deze beslissing.

8. Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : [...]*

*3° de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie”.*

De parlementaire voorbereiding van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3°, van de Vreemdelingenwet stelt het volgende: *“Paragraaf 3, 3° heeft betrekking op de niet-ontvankelijkheid van een verzoek wanneer de verzoeker reeds in een andere EU-lidstaat de vluchtelingenstatus heeft verkregen of, bij uitbreiding, de subsidiaire beschermingsstatus. Reeds voorafgaandelijk aan dit ontwerp van wet kon de Commissaris-generaal, indien de verzoeker al de vluchtelingenstatus had verkregen in een andere EU-lidstaat, het verzoek niet in overweging nemen op basis van artikel 57/6/3 dat door dit ontwerp wordt opgeheven. Omwille van redenen van uniformiteit met de bewoordingen van de richtlijn 2013/32/EU wordt ervoor geopteerd de benaming “niet-inoverwegingname” te vervangen door “niet-ontvankelijkheid” van het verzoek om internationale bescherming. De vaststelling dat het CGVS een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren omdat de verzoeker reeds internationale bescherming geniet in een andere lidstaat van de Europese Unie, houdt tevens in dat het CGVS een andere beslissing kan nemen indien blijkt dat de verzoeker aantoont dat hij niet kan rekenen op die bescherming.”* (Parl. St. Kamer, 2016-2017, nr. 54-2548/001, p. 107).

Deze praktijk is ingegeven door de betrachting om het verzoek om internationale bescherming van zij die reeds in een ander land internationale bescherming bekomen hebben op een meer efficiënte manier te behandelen en secundaire migratiestromen te voorkomen. Het betreft immers verzoeken om internationale bescherming waarvan kan worden vermoed dat de verzoeker geen nood heeft aan internationale bescherming in België precies omdat hij reeds in een ander land internationale bescherming geniet.

9. Zulks geldt in voorliggend geval, dat betrekking heeft op een situatie waarin verzoeker internationale bescherming geniet in een EU-lidstaat, *in casu* Cyprus (Eurodac Search Result van 30 april 2025; Eurodac Marked Record van 6 mei 2025). Deze vaststelling wordt door verzoekster niet betwist in het verzoekschrift,

noch liggen er elementen voor waaruit blijkt dat verzoekster thans niet langer internationale bescherming zou genieten in Cyprus.

In navolging van het Hof van Justitie van 19 maart 2019 in de gevoegde zaken C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, blijkt dat het beginsel van wederzijds vertrouwen tussen EU-lidstaten vereist dat België, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, ervan uitgaat gaat dat Cyprus en alle andere lidstaten het Unierecht en met name de door dat recht erkende grondrechten in acht nemen. Bijgevolg moet in het kader van het gemeenschappelijk Europees asielstelsel worden aangenomen dat de behandeling van personen die internationale bescherming genieten, in elke EU-lidstaat in overeenstemming is met de vereisten van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, het Vluchtelingenverdrag en het EVRM (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 84-85 e.v.).

Verzoekster kan het vermoeden slechts weerleggen wanneer zij aantoont dat de door Cyprus geboden bescherming niet langer effectief of toereikend zou zijn, met name dat er in Cyprus sprake is van structurele of fundamentele tekortkomingen of tekortkomingen die bepaalde groepen van personen raken, die een bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid bereiken waardoor verzoeksters terugkeer naar Cyprus tot gevolg heeft dat zij vanwege haar bijzondere kwetsbaarheid, buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om, in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Deze toestand van zeer verregaande deprivatie bestaat wanneer verzoekster niet in staat is om te voorzien in haar meest elementaire behoeften, zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en haar in een toestand van achterstelling brengt die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid (HvJ 19 maart 2019, *“Ibrahim e.a.”*, overweging 90 e.v.).

10. Uit de bestreden beslissing blijkt dat in voorliggend geval, na een individueel en inhoudelijk onderzoek van het geheel van de elementen die voorliggen, kan worden vastgesteld dat verzoekster niet aantoont dat haar levensomstandigheden in Cyprus de vereiste drempel van zwaarwichtigheid zullen bereiken.

In het kader van verzoeksters onderhavig, tweede verzoek om internationale bescherming, brengt verzoekster aan te vrezen in Cyprus (opnieuw) het slachtoffer te worden van mishandeling en seksuele agressie vanwege haar voormalige partner/verloofde Mu.K.. Daarnaast stelt ze te vermoeden dat deze man haar dochter N. destijds seksueel had misbruikt en te vrezen hij dit opnieuw zou doen (verklaring volgend verzoek, vraag 17 en vraag 20).

Samen met verweerder stelt de Raad vast dat de elementen die verzoekster aanhaalt in haar onderhavig verzoek, identiek zijn aan haar verklaringen die zij reeds in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar minderjarige dochter N., uiteenzette. In het verzoekschrift beroept verzoekster zich op quasi dezelfde feiten en middelen als deze die werden ontwikkeld in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar minderjarige dochter N., wiens dossier gekend is bij de Raad onder nummer 347 779. Inzake verzoeksters minderjarige dochter N. werd in arrest nummer 348 078 van 5 juni 2026 geoordeeld als volgt:

*“3. De bestreden beslissing werd genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Overeenkomstig deze bepaling kan de commissaris-generaal een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer “de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten”.*

[...]

*4. De moeder van verzoekster heeft op 21 augustus 2024 een verzoek om internationale bescherming ingediend in België, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de Vreemdelingenwet ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend.*

*De commissaris-generaal nam in het kader van dit verzoek een beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU-lidstaat) op 29 november 2024.*

*Verzoeksters moeder tekende beroep aan tegen deze beslissing, maar dat werd op 20 maart 2025 verworpen door de Raad (RvV nr. 323 734). Verzoeksters moeder tekende geen cassatieberoep aan tegen de voormelde beslissing.*

*Bijgevolg is de beslissing in het kader van dit beschermingsverzoek definitief (cf. artikel 1, § 1, 19° van de Vreemdelingenwet).*

5. Met betrekking tot verzoeksters eigen verzoek om internationale bescherming haalt verzoeksters moeder verschillende motieven aan, met name (i) de vrees voor besnijdenis van verzoekster, (ii) het vermoeden dat verzoekster het slachtoffer van seksueel geweld is door de ex-verloofde van haar moeder, (iii) verzoeksters medische problemen, en (iv) het vermoeden dat verzoekster dakloos zou zijn bij terugkeer naar Cyprus.

Blijkens de bestreden beslissing maakt verzoeksters moeder de vrees van verzoekster ten aanzien van Cyprus niet aannemelijk.

De motivering steunt op de volgende elementen:

(i) Wat betreft de vrees voor besnijdenis wordt vastgesteld dat

- deze vrees reeds werd beoordeeld in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoeksters moeder, dat ook in naam van verzoekster als vergezellende minderjarige werd ingediend,
- geoordeeld werd dat deze vrees louter hypothetisch is,
- verzoeksters moeder er niet in slaagde om aan te tonen dat verzoekster niet op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten zou kunnen rekenen.

(ii) Wat betreft het vermoeden dat verzoekster het slachtoffer werd van seksueel geweld door de toenmalige verloofde van haar moeder slaagt verzoeksters moeder er met haar loutere persoonlijke vermoedens (NPO, p. 9, p. 14) niet in aan te tonen dat verzoekster niet zou kunnen rekenen op de bescherming van de Cypriotische autoriteiten, te meer omdat verzoeksters moeder geen klacht heeft ingediend voor dit seksueel geweld tijdens hun verblijf in Cyprus (NPO, p. 8, p. 9). Bovendien wordt hieraan geen geloof gehecht, omdat verzoeksters moeder deze verklaringen over het seksueel geweld pas laattijdig aflegde, namelijk nadat zij reeds een negatieve beslissing had gekregen (NPO, p. 8, p. 9, p. 14); verzoeksters moeder in België nog in contact stond met haar voormalige partner (NPO, p. 9); de verklaringen van verzoeksters moeder over verzoeksters onderzoek in het ziekenhuis tegenstrijdig zijn (NPO, p. 8-10) en verzoeksters moeder zich bovendien niet kon herinneren wanneer dit, nochtans belangrijk onderzoek, plaatsvond (NPO, p. 12-13); niet aannemelijk is dat, als het doel van het ziekenhuisbezoek erin bestond om haar vermoedens van seksueel misbruik te laten staven, verzoeksters moeder dit niet uitsprak tegen de behandelende artsen (NPO, p. 10); verzoeksters moeder geen stappen ondernam om informatie te bekomen of hulp in te roepen van organisaties, dan wel een andere woonplaats te zoeken (NPO, p. 9, p. 11, p. 13).

(iii) Wat betreft verzoeksters medische problemen, meer bepaald haar spraakgebrek, blijkt dat verzoeksters moeder nog geen medisch advies heeft ingewonnen en dat de school de geruststellende boodschap meegaf dat dit nog niet problematisch is (NPO, p. 12), zodat de vrees louter hypothetisch is.

(iv) De vrees voor dakloosheid bij terugkeer naar Cyprus is ingegeven door loutere vermoedens, die geen grond vinden in de eerdere levensomstandigheden van verzoeksters moeder en verzoekster in Cyprus (NPO, p. 8, p. 12).

De Raad stelt vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongegrondheid van verzoeksters asielmotieven. Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft.

Zo in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoeksters moeder angst had voor haar toenmalige partner en daarom de feiten aanvankelijk niet durfde meedelen aan de Belgische autoriteiten, dient erop gewezen dat zij haar angst voor deze man omwille van zijn bedreiging met zwarte magie reeds had aangegeven tijdens het persoonlijk onderhoud (NPO, p. 8, p. 9) en dat deze als ongeloofwaardig, minstens ongegrond, werd beoordeeld. Immers dient vastgesteld dat verzoeksters moeder haar vriendin wel inlichtte over haar vermoedens, wat haar vrees voor zwarte magie onderuit haalt (NPO, p. 8, p. 10).

Waar in het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekster herhaaldelijk de hulp van de politie heeft ingeroepen in Cyprus, maar geen adequate bescherming ontving, kan slechts worden vastgesteld dat verzoeksters moeder in Cyprus geen klacht heeft ingediend voor het vermeend seksueel misbruik (NPO, p. 8, p. 9). Bovendien heeft verzoeksters moeder klacht ingediend bij de politie omwille van oplichting en blijkt deze klacht genoegzaam werd behandeld door de Cypriotische autoriteiten (administratief dossier, blauwe map, beslissing niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat) in hoofde van verzoeksters moeder).

*Wat betreft de verwijzingen naar landeninformatie inzake de politie en justitie in Cyprus toont verzoekster en/of haar moeder hiermee geenszins concreet aan dat zij geen beroep zou kunnen doen op de politie, noch dat deze haar geen bescherming zou bieden.*

*Verzoekster (en/of haar moeder) komt voor het overige in het verzoekschrift niet verder dan het benadrukken van verzoeksters vrees voor de ex-partner van verzoeksters moeder en het geven van algemene uiteenzettingen inzake de motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht. Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten of te weerleggen.*

*6. De Raad stelt verder tot slot vast dat verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen concreet verweer voert tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot het in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door haar voorgehouden nood aan internationale bescherming.*

*7. Gelet op het voorgaande dient geconcludeerd dat verzoekster geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Derhalve besluit de Raad, in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoekster."*

Voormelde motivering geldt derhalve ook voor verzoekster.

Gezien verzoeksters huidige asielmotieven gelijklopend zijn met de reeds eerder door haar ingeroepen feiten in het kader van het verzoek om internationale bescherming van haar dochter, N., brengt verzoekster in het kader van haar tweede verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen aan.

Gelet op de hoger geciteerde motivering inzake het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters dochter, waren verzoeksters verklaringen in het kader van haar dochters verzoek om internationale bescherming niet overtuigend. Bovendien repte verzoekster in het kader van haar eigen eerste verzoek om internationale bescherming op geen enkele manier over mogelijke agressie vanwege haar toenmalige verloofde Mu.K. tegenover verzoekster en/of haar dochter, hoewel zij hiertoe meermaals de kans kreeg (vragenlijst CGVS van 5 september 2024, vraag 3.5., vraag 3.7. b) en c) en vraag 3.8.; NPO VIB 1, p. 16, p. 17, p. 22, p. 23). Bovendien verklaarde verzoekster in het kader van haar dochters verzoek om internationale bescherming dat zij na aankomst in België nog steeds in contact stond met haar toenmalige partner (NPO dochter, p. 9), wat de geloofwaardigheid van het vermeende misbruik onderuit haalt. Daarnaast werd in het kader van het verzoek om internationale bescherming van verzoeksters dochter genoegzaam vastgesteld dat verzoekster niet aannemelijk wist te maken dat zij, in geval van problemen in Cyprus, geen beroep zou kunnen doen op de daar aanwezige autoriteiten, alsook dat de verwijzingen naar algemene landeninformatie in het verzoekschrift deze vaststelling niet kunnen wijzigen.

*11. De Raad benadrukt dat verzoekster in onderhavige procedure niet aantoonde dat zij bij een terugkeer naar Cyprus buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen.*

Gelet op het voorgaande stelt de Raad vast dat verzoekster geen elementen aanbrengt waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die haar reeds werd toegekend in Cyprus.

*12. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat er geen nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door verzoekster zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.*

#### Kosten

*13. Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.*

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

Het beroep wordt verworpen.

**Artikel 2**

De kosten van het beroep, begroot op 251,00 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijf juni tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS